C. C. Postale. — Esce ogni mercoledì e venerdì — 14 gennaio 1926.

Posamezna številka 25 stotink.

Izhaja vsako sredo in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez doposlane naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 4 V Gorici, v petek 14. januarja 1927 Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straže«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici. Riva Piazzutta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli štev. 5. (prej Scuole).
Telef. int. štev. 308.

Ljubi svojo domovino!

Že večkrat smo v našem listu z gorko in iskreno besedo pozivali vse naše ljudi k vztrajni, neodjenljivi in neporušni ljubezni do rodnega krova in domače grude, do lastnega naroda in celokupne domačije, v kateri prebiva. Ta ljubezen mora biti požrtvovalna, nesebična in plemenita. Prevevati mora sicer vse človekovo mišljenje in čustvovanje z žarkim ognjem, toda nikoli se ne sme preleviti v naduto domišljavost ali slepo strast, ki prezira in sovraži. Ljubezen do lastne domovine mora biti vzvišena in sveta, zato se pa ne sme omadeževati in oblatiti s sovraštvom do drugih narodov in njihove domovine. Tako visoko pojmovanje o domovinski ljubezni so imeli najboljši in najplemenitejši sinovi vseh rodov in vseh časov. Naj za vzgled navedemo slovitega italijanskega rodoljuba Mazzinija. Pred nami leži njegova knjiga: »Dolžnosti človeka«, katero je prevedel iz italijanščine v slovenščino naš goriški rojak dr. Gradnik. Peto poglavje te knjige nosi naslov: »Dolžnosti do domovine«. V prejšnjem poglavju govori Mazzini o dolžnostih, ki jih ima posameznik do človeštva in začne potem peto s sledečim resnim in plemenitim opominom:

»Vaše prve dolžnosti,« knjiga je namreč naslovljena na italijanske delavce, »prve vsaj po važnosti, so, kakor sem vam rekel, dolžnosti do človeštva. Ljudje ste, preden ste državljani *ali* očetje. *Ako bi ne objemali s svojo ljubeznijo vse človeške družine, ako bi, kjerkoli ječi vaš bližnjik, kjerkoli je dostojanstvo človeške narave oskrunjeno od laži in trinoštva, ne bili pripravljeni priskočiti po možnosti na pomoč temu nesrečnežu, ali ako bi se ne čutili poklicane, da se po možnosti borite, da dvignete prevarane in potlačene — bi izdali svoj življenski zakon.«*

Ko je Mazzini na tako slovesen način podčrtal ljubezen, ki mora objemati vesoljno človeštvo, se spomni lastne domovine in takole vnema k ljubezni do nje in njenega jezika:

»O bratje moji! Ljubite domovino! Domovina je naša hiša; hiša, ki nam jo je dal Bog in postavil v njo številno družino, ki nas ljubi in ki jo ljubimo, s katero se lahko bolje in hitreje razumemo nego z drugimi.«

In na drugem mestu pozivlja Mazzini ponovno:

»Domovina naj se utelesi v vsakem od vas. Vsakdo od vas naj se čuti in naj bo porok svojih bratov: vsakdo od vas naj postopa tako, da bo v njem spoštovana in ljubena domovina. Ne recite: jaz, *recite:* mi!*«*

Domovinska ljubezen mora biti tedaj, kakor uči in zahteva Mazzini, poštena in do skrajnosti požrtvovalna.

In ta domovina, katero moramo vsi nesebično ljubiti, mora nuditi vsem svobodo in enakopravnost. Tako pravi Mazzini:

»Domovina je občestvo svobodnih in enakih, bratsko združenih v složnem delu za en sam cilj.«

Končno prihaja Mazzini do naslednjega svečanega zaključka in naročila:

»Domovina ni ozemlje; ozemlje je le njena podlaga. Domovina je ideja, ki se dviga na tej podlagi: je ideja ljubezni, čustvo skupnosti, ki objema vse sinove tega ozemlja. Dokler samo eden od vaših bratov ne bo s svojim lastnim glasom zastopan v razvoju narodnega življenja — dokler bo en sam nevzgojen životaril med vzgojenimi — dokler bo en sam, sposoben in voljan za delo, hiral v bedi zavoljo pomanjkanja posla — ne boste imeli domovine, kakor bi jo morali imeti, domovino vseh, domovino za vse.«

Veliki, zlati nauki, ki naj okrepijo, podžgejo in oplodijo tudi našo domovinsko ljubezen.

Kaj se godi po svetu?

V Jugoslaviji se vrši sedaj volivna borba za deželne zbore ali tako zvane oblastne skupščine. Od Bitolja v Makedoniji do Maribora se razteza agitacija strank in v teh dneh se vrši v jugoslovanskih pokrajinah gotovo na tisoče ljudskih shodov. Politično življenje v Belgradu je utihnilo in poslanci so vsi med ljudstvom, da ga podžigajo za volitve, ki se bodo izpeljale v nedeljo 23. januarja.

Pri teh volitvah se bo izkazala moč posameznih strank in Radić bo prestal prvo preizkušnjo po svojem vstopu v vlado. Sedaj bo postalo šele jasno, ali mu je vladna politika škodovala in koliko zaslombe je izgubil v tem času med hrvatskim narodom.

Kaj so oblastne skupščine?

Mnogi naših bravcev čujejo prvič ime: oblastna skupščina. Razložimo jim, kaj to pomeni. Jugoslavija je po ustavnih zakonih razdeljena v 33 oblasti ali kakor bi mi rekli v 33 pokrajin ali dežel. Na čelu vsake oblasti stoji veliki župan, kakor načeljuje v Italiji deželi prefekt. Veliki župan je kakor prefekt zastopnik vlade in nadzoruje vse državne urade v pokrajini. Veliki župan je namestnik kralja na ozemlju oblasti. Po določilih ustave obstoji poleg velikega župana v vsaki oblasti od ljudstva izvoljeni zbor, podoben bivšemu deželnemu zboru. Mesto oblastna skupščina bi mi torej lahko rekli deželni zbor. Ljudstvo voli deželne poslance po volilnih okrajih, in sicer pade na vsakih 10.000 ljudi po en deželni poslanec. Državni poslanec ne more biti obenem član deželnega zbora. Oblastno skupščino izbira ljudstvo po splošnem, enakem in tajnem glasovanju za dobo 4. let. Kakor prejšnji deželni zbor tako izvoli tudi oblastna skupščina iz svoje srede oblastni ali deželni odbor. Odborniki, katerih je najmanj 5 in največ 8, izvršujejo sklepe oblastne skupščine in stoje na čelu deželnih uradov. Vsak oblastni odbornik vodi eno panogo deželne uprave, tako eden kmetijstvo, drugi obrt, tretji finance itd. Oblastni odbor, kateremu pristoji tudi nadzorovanje občin, je torej nekaka deželna vlada.

Kaj spada v oblastno samoupravo?

V 2. členu zakona o oblastni samoupravi je našteto, s čim se ima baviti deželni zbor.

Oblastna skupščina ima v rokah javna dela, to se pravi, da sme zidati ceste, mostove, pristanišča, graditi in upravljati krajne (lokalne) železnice, organizirati deželne avtomobilske zveze in promet z zrakoplovi; pod njeno oblast spada reguliranje potokov in hudournikov, odvračanje nevarnosti, ki nastajajo iz poplav, izkoriščanje prirodnih zakladov, kakor premoga in železa ali vodnih sil. Dežela gradi torej lahko elektrarne in upravlja lastne rudnike.

V skrb oblastne samouprave sodi tudi pospeševanje živinoreje, sadjarstva, vinogradništva, gozdarstva, ribarstva v rekah in jezerih in lova. Podpirati mora obrt in industrijo ter zadružništvo. Dežela sme ustanavljati hranilnice in druge denarne zavode, sme organizirati dežlne zavarovalnice za živino, proti požarom, toči itd. Ob slabih letinah in elementarnih nezgodah prevzame dežela skrb za prehrano naroda.

Oblastna samouprava skrbi za ljudsko zdravlje z ustanavljanjem bolnišnic, umobolnic in drugih zdravstvenih naprav. Ako država podeli deželi dovoljenje, sme ta izkoriščati zdravilne vode in vrelce, to se pravi tako vodo prodajati in ustanavljati zdravilišča in zidati tam gostišča. Slovenija je bogata na zdravilnih vodah; znani so kraji Rogaška Slatina, Radenci, Dolenjske toplice itd.

Oblastna samouprava skrbi tudi za dobrodelnost in sme ustanavljati deželne sirotišnice, hiralnice, zavetišča za reveže, ljudske kuhinje itd.

Šola in finance.

Delokrog deželne samouprave je torej zelo obsežen. Avtonomisti pogrešajo pa v zakonu dve stvari: prvič manjka šolska samouprava in drugič finance. Prej je ljudskošolske učitelje nastavljal okrajni šolski svet, v katerem so sedeli zastopniki ljudstva; učitelji so bili deželni nastavljenci. Po zakonu o oblastni samoupravi je ljudska šola popolnoma v rokah države in o njej odloča naravnost minister prosvete v Belgradu. Dežela sme po novih postavah le sodelovati pri pospeševanju prosvete in strokovnega izobraževanja. Najbrž bo oblastna skupščina ustanavljala kmetijske in obrtne ter druge strokovne šole.

Drugo poglavje so finance. Oblastna skupščina sme razpisovati samostojne dežlne davke in takse ter sme nalagati na državne davke posebne doklade. Kdor to bere, si misli, da ima oblastna samouprava s tem zagotovljene potrebne dohodke za vršitev svojih mnogoštevilnih nalog. Toda politiki Slovenske ljudske stranke trdijo, da je ljudstvo že toliko obremenjeno z državnimi davki, da ni mogoče zahtevati od njega še novih žrtev.

Dr. Korošec je zato na volilnem shodu na Vrhniki zahteval, naj vlada odstopi en del davkov, ki gredo sedaj v Belgrad, oblastnim skupščinam.

Vedno boljše bo.

»Oblastne skupščine« — je rekel dr. Korošec — »bodo lahko delale šele potem, ko nam bodo dali v Belgradu nazaj davke, ki jih plačujemo. Ni mogoče misliti, da bi na dosedanje davke dobili še nove deželne doklade. V tem smo si edini prijatelji in neprijatelji. Zato bo prva borba, da dobimo nazaj prejšnje deželne doklade in zraven nove finančne vire. Zato prosim, da to vpoštevate, če oblastne skupščine prve mesece ne bodo mogle delati. Prva borba bo šla za tem, da pride denar nazaj. Mora priti! Tudi Bosna, Dalmacija, Vojvodina to zahtevajo. Zato je gotovo, da bodo prve mesece težave, pozneje pa bo vedno boljše. Kakor smo preje delali za Slovenijo, tako se bo delalo tudi sedaj. Poglejte stari kranjski deželni zbor, v katerem je bila naša stranka na vladi! To delo v deželnem zboru se bo nadaljevalo. Zato glejte, da bomo v deželnem zboru kolikor mogoče močni. Da bomo imeli večino, je gotovo. Tudi »Jutro« in »Narodni dnevnik« pravita, da bo imela opozicija 14 do 15 mandatov. Vse drugo bo naše. Zato vas prosim, da nas podpirate, da bo ta večina sijajna. Z ljubeznijo za narod, to je naše geslo, s katerim hočejo naše oblastne skupščine delati za svoj narod.«

Nova doba slovenske politike.

Ta govor drja Korošca je zelo važen, ker začenja ž njim nov razvoj slovenske politike. Doslej je mogel slovenski politik koristiti Sloveniji le preko Belgrada. Tam se je vse odločalo. Čim pa začnejo delovati oblastne skupščine, se prenese težišče slovenske politike v Slovenijo samo.

Sploh pa so se razmere v Jugoslaviji zadnje leto tako spremenile, da se je odločila Slovenska ljudska stranka za novo taktiko.

Njen program je bil in je avtonomija ali samouprava. Za to idejo se je borila od leta 1921. Upala je, da bo s tem programom prodrla na en mah, ko pridejo v državi avtonomistične stranke v večino. »V zvezi s Hrvatsko seljačko stranko in Davidovičevo demokratsko stranko,« — je rekel dr. Korošec — »smo imeli veliko upanja, da se to kmalu zgodi. Leta 1925. so bile poslednje volitve za državni zbor. Slovenska ljudska stranka, Hrvatska seljačka stranka in Davidovičeva demokratska stranka in druge male stranke opozicije so tedaj dobile 300.000 glasov več in 10 poslancev manj, kakor vlada Pašić-Pribičević. To je dokaz, da so bili naši računi pravilni. Ljudstvo po celi državi hoče imeti pokrajine, v katerih bi se rešile nesposobnega centralizma.«

Kakor Poljaki.

»Kaj se je pozneje zgodilo, veste. Gospod Stjepan Radić je skočil v vlado in zatajil svoj program. Ko se je to zgodilo, smo morali misliti, ne da zatajimo program avtonomije, ampak da skušamo avtonomijo na drug način spraviti do veljave.«

Ko je dr. Korošec videl, da je odpadla največja hrvatska stranka, je postalo jasno, da se avtono-

mija ne da več izvesti na en mah. Edino z vztrajno, potrpežljivo in dolgo borbo bodo Slovenci prišli do široke samouprave. V oblastnih skupščinah bodo morali pridno delati in izrabljati vse pravice, ki jih daje zakon. Z druge strani si bodo morali izvojevati vsako leto kako novo pravico in to pojde najlažje, ako bodo Slovenci v vsaki vladi zastopani. Zakon pravi namreč izrecno. da parlament lahko poveča pravice oblastnih skupščin. Ako bodo Slovenci stalno v vladi, bodo marsikaj dosegli in tako se bo samouprava širila in v toku let razvijala. Tako so delali Poljaki v Avstriji in postali zelo mogočni.

Pot, ki se odpira Slovencem, je sicer dolga, a gotova in pelje v lepšo bodočnost. V desetletnih borbah si bodo Slovenci nabrali povrhu mnogo izkustev in se upravno in politično visoko izšolali.

DNEVNE VESTI

Osebne vesti.

Bivši goriški podprefekt cav. Anzà ostane še naprej pri goriški prefekturi kot prefektov namestnik. — Za kvestorja je pa imenovan kom. dr. Aleksander Panini - Finotti. ki je bil dozdaj kvestor v Tridentu.

Dr. Otokar Rybar — umrl.

V sredo zvečer ob sedmih je umrl bivši voditelj tržaših Slovencev, zdaj opolnomočeni jugoslovanski minister dr. Otokar Rybar. Podlegel je pljučnici v 62. letu starosti. Rybar je Postojnčan. Ko je dovršil pravne nauke na dunajski visoki šoli je prišel brž v Trst kot odvetniški pripravnik. Tu je kmalu pokazal svoje politične zmožnosti ter je bil l. 1907. poslan v dunajski parlament kot zastopnik tržaške okolice. Po vojni je pa šel v Belgrad in tam postal visok in uvažev an diplomat. Mir duši velikega Slovenca!

Monsignor Arko,

spoštovani in velezaslužni idrijski dekan, je težko obolel. Zdravi se v sanatoriju sv. Justa v Gorici. Velečastitemu monsignorju želimo, da bi čimprej okreval in nadaljeval svoje plodonosno delovanje. Priporočamo ga tudi v molitev.

Novi komisar deželne uprave.

Za komisarja dežlne uprave goriške prefekture je imenovan cav. Valentin Pascoli. Kakor je znano ima namreč sleherna pokrajina poleg prefekta še komisarja za deželno upravo.

Čast naših rojakov v tujini.

Goriški rojak, mladi slikar Čargo, ki biva zdaj v Ljubljani, je razstavil svoja dela v Berlinu. Žel je obilo priznanja in pohvale celo v velikih nemških dnevnikih. —

Goriški rojak, skladatelj Marij Kogoj je pa izročil operi svojo novo skladbo »Črne maske«. Novo opero bodo v Ljubljani peli še v tej sezoni. Strokovnjaki trdijo, da je delo glasbeno zelo zanimivo.

Priskrbite si osebne izkaznice!

Zadnjič smo poročali o takozvanih osebnih (identitetnih) izkaznicah. Sporočili smo, da niso še vzorci za te izkaznice, ki jih predpisuje novi zakon o javni varnosti, izgotovljeni. Nekateri gostilničarji v Gorici so nam javili, da zahtevajo policijski agenti od ljudi, ki pri njih prenočujejo, eno ali drugo izkaznico. Ponovno smo se informirali pri goriški kvesturi, če so vzorci za predpisane osebne (identitetne) izkaznice že izgotovljeni. Odgovorili so nam, da vzorci še niso izgotovljeni. Na vprašanje, če morajo imeti osebe, ki prenočujejo v Gorici, eno ali drugo izkaznico, so nam odgovorili z *da*. Zato svetujemo vsem, ki potujejo, da si priskrbijo pri županstvu eno ali drugo izkaznico s sliko. S tem se obvarujejo pred morebitnimi neprijetnostmi in sitnostmi.

Novi trgovinski zakon.

V predzadnji »Straži« smo vse trgovce opozorili na važne določbe novega trgovinskega zakona. Danes še dodajamo:

Kavcija se lahko tudi vplača v vrednostnih papirjih liktorskega posojila (za enkrat s pobotnicami), ki se računajo po *nominalni vrednosti*. Kdor jih vloži (depozitant) vleče tudi obresti od njih. Po 18. januarju pa, ko preneha podpisovanje liktorskega posojila, je treba vplačati kavcijo v gotovini, ki pa ne nese obresti.

Vrednostne papirje liktorskega posojila kot kavcijo je treba do 31. januarja 1927. poslati na finančno intendanco v Videm.

Prošnje za licenco je treba napisati na kolkovanem papirju za 2 liri do 28. febr. 1927. in jih poslati na domači obč. urad. Prošnji je treba priložiti prazen kolkovani list za pet lir, na katerega se napiše licenca, kazenski list in potrdilo o vloženi kavciji.

Dober prijatelj.

V Bukarešti na Romunskem izhaja list »Cuventul«, ki je nekako glasilo romunskih fašistov. Glavni urednik tega lista Titus Enacovici silovito napada Jugoslavijo in Čehoslovaško ter Beneša in Ninčića, češ, da sta uganjala na Balkanu vseslovansko (panslavistično) politiko. Mož se je tako skopal, po naročilu od gotove strani, zlasti na Beneša, da je moral celo češki poslanik v Bukarešti proti njemu nastopiti.

Za slovensko gledališče.

Že par mesecev sem so razburjale javnost v Sloveniji govorice, da bo vrženih na cesto večje število slovenskih gledaliških umetnikov v Ljubljani. Proti tej nameri so se z vso odločnostjo dvignili umetniški krogi in sklicali za v nedeljo protestoн zborovanje v ljubljansko opero. Na shodu so vsi govorniki napadali tiste ljudi, ki imajo dolžnost skrbeti za slovensko gledišče, a raje v skrbi za lastno osebo na to pozabljajo. Menda se ne bo zgodilo, da bo trpelo slovensko gledišče zastran par ljudi in majhnega prihranka.

Žaljivec.

V Rimu so aretirali in zaprli sina bivšega zunanjega ministra Nittija. Sin Marko se je precej žaljivo izražal o Mussoliniju.

Madžari hočejo morje.

Sliši se, da se bo madžarski ministrski predsednik grof Bethlen popeljal v Rim na politične razgovore. Madžarska želi namreč imeti prosto luko na Reki. Zato se bo Bethlen moral pogajati z Mussolinijem.

Papeževa obsodba.

Iz Rima prihajajo poročila. da je Pij XI. vpisal na indeks za katoličane prepovedanih tiskovin tudi francoski list »Action Francaise«. Spominjate se nemara še, da smo v enem političnih pregledov objavili odlomke iz papeževega konzistorialnega govora, v katerem je ostro obsodil francoske katoliške nacionaliste in njih pisanje. Zdaj je pa prišla še uradna obsodba. Naravno je, da je prizadeta struja vsa iz sebe radi te obsodbe. Mi pa vemo, da je slepi nacionalizem vse obsodbe vreden, tudi če se skriva pod katoliško suknjo.

Edini pravilni zastopniki.

Glavni fašistovski tajnik je izdal poseben ukaz, da je odzdaj naprej upravičena predstavnica italijanskih visokošolcev edinole fašistovska organizacija. Doslej je obstojalo tudi narodno udruženje akademikov (Unione nazionale universitaria), ki pa bo zdaj lahko svoje sobe zaprla.

O nemški vladi.

V Berlinu se tudi niso še domenili, kako bi z novo vlado. Prav te dni je dobil nalogo, naj sestavi novo vlado dr. Curtius, ki pripada nemški ljudski stranki. Ta pa ni »ljudska stranka« kot smo jih mi vajeni, marveč je na desno usmerjena; to so tako zvani desničarji. Zato pa katoliški centrum neče v Curtiusevo vlado, pa tudi prva stranka na levo od centruma, socialni demokratje, stavijo zelo težke pogoje. Kakor kaže, se bodo le morali obrniti spet k drju Marxu.

Nova »španska«.

Zadnja leta po vojni se je nekam čudno razpaslo v zadnjih zimskih mesecih neko splošno bolehanje. Ljudi se lotevajo čudne bolezni, ki jim niti zdravniki ne vedo imena in izvora in ki jih zato ljudstvo splošno zove »španska bolezen«. V listih iz Španije in južne Francoske se bere, da je tam doli dosti ljudi obolelo na gripi oziroma na »španski«. V španskem mestu Barceloni je več ko 100.000 ljudi v posteljah. Isto je na južnem Francoskem; iz Londona prihajajo vesti, da se je že tudi tam pojavila »španska«. Segla je že proti zapadu na švicarska tla in je samo v ženevskem kantonu obolelo 25.000 ljudi. Zdravniki se boje, da bo segla še bolj proti zapadu. — Za eno prihodnjih številk bomo naprosili kakega zdravnika strokovnjaka, da napiše za »Stražo« poučen članek, kako bi se »španske« obvarovali.

Strah Gorenjske.

Neki popotnik, ki se je vračal preko Jesenic proti sv. Luciji nam je pravil o sila zanimivih dogodkih, ki vlivajo strah in grozo vsem Gorenjcem, zlasti pa jeseniškemu in blejskemu okraju. Zgodi se namreč, da naenkrat sredi noči začne biti plat zvona: gori. Drugič zopet zapiskajo sirene v jeseniških tovarnah: gori! Včasih priteče od kake samotne kmetije bolj v stran v hribih kak človek ves prepaden in spehan z novico, da pri njih gori. Doslej so v teku enega meseca imeli v omenjenih krajih čez 70 požarov, ki so marsikaterega gospodarja

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa.
poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Oh Marieta, kako sem srečen!«

»Ne govorite o sreči, dokler je nesreča blizu.«

»Ali kako?«

»Glejte da ga odstranite daleč — iz Ljubljane — ali kam» se je zamislila lepa gospa in pritisnila roko na — čelo.

»Da, kam?« je ponovil zaljubljeni poslanec.

»A,« planila je gospa, »v Senj, v Senj, med razbojniške Uskoke!«

»Divna misel, Marieta! Da, tako bo naša ljubezen gotova!«

»Da, samo pod tem pogojem!« je dodala gospa.

»Imate-li prijatelje na graškem dvoru?«

»Imam in koliko!«

»Dobro! Pohvalite Rabato, njegovo srčnost; recite, da je samo on kos Senjanom. In naša ljubezen je gotova!« je dodala Marieta in je podala Rossiju roko.

»Jutri pojde kurir v Gradec.«

»Dobro! vrnimo se v dvorano!« Med tem je razmotrivalo oko poročnika Capogrossija sliko Dijanino, ali fino uho je begalo za razgovorom lepe Mariete tako živo, da se je bil nagnil proti balkonu tako, da mu je mesec skrivaj svetil pod doljno obleko, kjer so stale na prsih s srebrom vezane črke C. D. X., to je consiglio dei dieci.

V dvorani se je Rabati razvedrilo srce v sijajni družbi.

»Pri moji sablji!« je zavpil Rabata in dvignil kristalno čašo proti svetilki, »pri Vas je lepo, gospoda, pri Vas je kakor v raju! Vaše palače, Vaše cerkve, Vaše gospe, Vaše vino, vse to ugaja očem in srcu!«

»Ali zopet ste se ljuti dvignili na prejasno republiko v senatu, da, malo da niste slavo peli razbojniškim Uskokom!« je pregovoril Quirini.

»Jaz, da branim Uskoke? — Tržačane, Rečane, da! Ali one senjske smeti, svetega mi Josipa, nikdar! Pri moji sablji!« je zopet zavpil Rabata in lopnil po sabljinem držaju,« ako bode prilika, jim zavijem vrat, ali pa mi recite, da nisem plemič. Poznam te vražje svate, pravil mi je o njih moj vrli prijatelj, senjski škof; a vem tudi to, da niso po godu svetlemu nadvojvodi Ferdinandu. General sem, ljubim disciplino, a kje imajo Uskoki disciplino? A sedaj moram oditi, gospodje in lepe gospe; rad bi še jutri krenil v Ljubljano, tudi bi rad med potjo obiskal svoje sorodnike v Gorici, pa se mi mudi — Ali Uskoke bom — ne bojte se! — Španjolec Mendozza je neumno govoril! — Jaz uredim vse to!«

»General!« je pristopil Sabieno, ki je do sedaj govoril s škofom, »hvala Vam na časti; verujte mi, veliko srečo sem doživel danes, ali oprostite mi na razstanku prošnjo. Ne prosim za-se, ampak za poročnika Capogrossija, ki Vas je sem spremljal. Rodom je iz Luke od dobre rodbine, a do sedaj je služil kaj junaški v naši vojski, osobito na Kandiji. Njegova stotnija je razpuščena, a mladenič išče službe, katero pa tukaj težko dobi, ker ni rodom Benečan; za to prosi, ne bi li Vaša milost — —«

Antonio je stopil pred Rabato in se mu je poklonil po vojaški.

»Da ga jaz namestim?« se je nasmehnil Rabata, ko je premeril Antonija od pete do glave,« na Kandiji, velite? Dober junak! Bene! Všeč mi je. Naj bo po Vašem, eccellenza! Sprejmem ga v goriške mušketirje za poročnika. Uren je, velite. Bene! Naj bo moj pobočnik. Jutri ob zori naj gre z menoj! A za Uskoka se ne bojte! Glejte, jaz dvigam čašo in vsklikam:

»Morte ai ladri!« je zagrmela beneška družba živo trkaje z čašami.

Razgreti general se je poklonil družbi in ostavil s svojim novim pobočnikom dvorano, a mali zamorec je z bakljo spremil obojico do gondole.

»Kje je vaš stan, Antonio?« ga je vprašal general, ko je šel v gondolo.

»Kakih petdeset korakov od tod v onem ozkem kanalu, ali jaz Vas spremim domov, illustrissimo!«

»Čemu to? Pripravite svoje stvari in pridite jutri ob zori v palačo cesarskega poslanca! Morete-li po kopnem domov?«

»Morem, illustrissimo!«

»Torej izstopite. Felice notte!«

»Felicissima, illustrissimo!« se je poklonil Antonio in skočil na kameniti tlak ter odšel ob malem kanalu. Generalova gondola je odhitela, a Antonio je krenil v ozko uličico, pevaje skozi zobe veselo pesmico. Zaviti je hotel ravno za temen svod, za katerim je imel svoje stanovanje; ali v tem trenutku se je pojavil pred njim človek - redovnik. Antonio se je prestrašil, odstopil nekoliko korakov nazaj in segel po meču.

(Dalje).

spravili na beraško palico. Najhujše je pa to, da brezvestni zlikovci trosijo papirje z natančnim naznanilom, kje in kdaj bo gorelo. In, o groza, v resnici se tako tudi zgodi; magari sredi belega dne. Zločinec pa ne pade ljudem v roke, čeprav so povsod razpostavljene nočne straže. Pred tednom dni je dobil v blejski okolici neki kmet sporočilo, da bo pri njem gorelo. Nesrečnež si je to zločinsko naznanilo tako gnal h srcu, da si je v hipni blaznosti prerezal vrat. Ljudje žive v groznem strahu in samo še pričakujejo, kdaj bo rdeči petelin zaplesal nad njih glavami. Naravno je tudi, da krožijo med ljudmi najneverjetnejše govorice. Res, čas bi bil, da pade zločinska tolpa v roke pravici in da se Gorenjska reši te strašne more.

Zlato vleče.

Že v enem zadnjih političnih pregledov se je bralo, da bi države rade namesto papirnatega denarja imele zlat. Valuta bi seve s tem dosti pridobila, ugled države bi pa tudi zrasel. Precej držav si je z zlato valuto že popravilo svoj denar. Madžari so prav predkratkim vpeljali zlat denar »pengo«. Zdaj so še Braziljci sklenili vpeljati zlate »milreise«.

Tržne cene
dne 13. 1. 1927.

Česnik kg L 2.80—3.20; brokoli L 1—1.60; kislo zelje L 1.30—1.60; karfijol L 1.90—2.10; korenje L 0.80 do 1; čebula L 0.70—1.20; fižol L 2.30—2.60; koks L 3—3.30; salata edivija L 3—3.50; krompir L 0.65 do 0.80; peteršilj L 0.90—1.10; sladka repa L 0.40—0.50; kisla L 0.90 do 1; radič L 3—4; špinača L 3.50 do 4; zelena L 1.10—1.30; motovilec L 3.50—4; vrzote L 0.80—1; oranže kos L 0.15—0.20; kostanj kg L 1.60—1.80; suhe fige L 2.20—3; limoni kos L 0.10—0.15; jabolka kg L 2.50—5; maroni L 3—3.20; orehi L 6—7; lešniki L 10—12; hruške L 5—6; suhe češplje L 4—5; surovo maslo L 16—18; presno L 18 do 20; mleko liter L 1—1.20; med kg L 10—11; skuta L 4—5; jajca kos L 0.60—0.80 seno kvintal L 35—38; slama L 22—24.

Književnost in umetnost.

Domača klavirska umetnica.

Majhna je naša ljuba deželica, a vendar rodi cbilo talentov, ki v svetu pokažejo naše ime. Med te smemo šteti tudi gospodično Karmelo Kosovelovo iz Tomaja na Krasu, ki je sestra prerano umrlega mladega pesnika Srečka Kosovela.

V pondeljek 10. t. m. se je javno pokazala v Ljubljani z lastnim koncertom. Nastopila je z zelo skrbno in na nov način zbranim materialom. Igrala je težke skladbe svetovnih skladateljev Brahmsa, Regerja, Beethovna, Chopina in Skrjabina. Pri prednašanju je mlada umetnica pokazala zelo veliko nadarjenost in popolnoma lasten način podajanja; pa tudi nastopila je tako sigurno, da je poslušavec imel na mah občutek, da stoji pred njim umetnica bogatih darov. Ljubljanski listi se o koncertu Kosovelove, ki je študirala v Ljubljani in v Monakovem, prav pohvalno izražajo. Tudi v dvorani »Filharmonije« se je opazilo, da je občinstvo priznalo novo umetnico. Čeprav je letos menda ko še nikoli vso Ljubljano prevzelo veselje za kino in ples, je bila vendar dvorana skoraj polna.

Naši rojakinji - umetnici pa želimo tudi mi na Goriškem in v Primorju obilo uspehov na njenem potu. *R. B.*

Prvi slovenski časnik.

4. januarja 1797. je izšel prvi slovenski časnik Vodnikove »Lublanske Novize«. Izhajale so do l. 1800. To je bil prvi slovenski časopis namenjen za pouk in izobrazbo širokih ljudskih plasti. Na mesto urednikove uvodne besede je Valentin Vodnik zapisal to-le pesem:

Je Kasha savrela,
se terga kaj nit?
Moj sosed kaj dela?
Sem barat she sit.

—

Al vumnosti jmajo
Po svejti kej vezh?
Al drujga kej snajo
ko hruske sam pezh?

—

Od tega Novize
Lublanske povdó;
Sa nov lejt potize
She take ni bló.

Tako je prvi slovenski pesnik in časnikar naznačil o čem bo vse pisal prvi slovenski časnik. Za Vodnikovimi »Novizami« nismo Slovenci tja do l. 1843. imeli pravega časnika. Tega leta je dr. Janez Bleiweis ustanovil »Kmetijske in rokodelske novice«.

Po 130 letih je dobro in spoštljivo, da se tudi mi primorski Slovenci spomnimo na častitljivost prvega slovenskega časnika.

»Cerkveni glasbenik«.

Pri nas je precej naročenih na ta prekoristni cerkveno - glasbeni list. Vendar jih je tudi še precej zabilo plačati naročnino. Uprava lista vse te zamudnike preko nas opozarja na njih dolžnost. Naročnino naj nakažejo na ime č. g. Davida Doktoriča v Gorici, Corso Verdi 37. Ta gospod je iz prijaznosti to delo vzel nase.

Socialni vestnik.

Pred objavo novega invalidnega zakona.

Vojnim invalidom, ki so bili zdravniško pregledani pred objavo imenovanega zakona ali onim, ki so prejemali mesečne obroke na račun pokojnine, pritiče pokojnina pred zgoraj imenovanim rokom. Za slučaje pred objavo novega invalidnega zakona je merodajen čl. 25. kr. odloka od 1. maja 1922, ki določuje: a) pokojnina pritiče že od 1. oktobra 1921 invalidom, ki so prejemali začasne pokojninske podpore na podlagi kr. odloka od 13. aprila 1919 št. 563, če so bili priznani za invalide tudi po novem invalidnem zakonu; b) invalidom, ki niso dobivali pokojninskih podpor in ki so bili zdravniško pregledani že pred novim invalidnim zakonom, pa pritiče pokojnina s prvim dnem meseca, ki je sledil mesecu, v katerem je bil invalid zdravniško pregledan.

Invalidi prejemajo tu že nove pokojninske odloke, ki so spremenjeni v smislu teh pojasnil. Bilo bi popolnoma brezuspešno, če bi invalidi rekurirali in zahtevali zastanke tudi za nazaj.

Kako se izplačujejo pokojninski zastanki staršem v vojni padlih vojakov?

Večkrat vlagajo starši v vojni padlih vojakov prošnje, da se jim izplačajo zastanki od 1. oktobra 1921 dalje. Starši naj vedo, da jim ne pritičejo zastanki od 1. oktobra 1921, ker kr. odlok od 3. novembra 1921 št. 1734 ni priznaval pravice do pokojnine, če je vojak zapustil vdovo.

Mnogi starši niso zadovoljni, ker jim je bila nakazana prenizka pokojnina: zato naj si starši zapomnijo, da jim je bila nakazana nizka pokojnina, ker še živi vdova z otroci, ki imajo tudi pravico do pokojnine.

Kako se izplačujejo pokojninski zastanki materam v vojni padlih?

Do zadnjega časa so morale matere, ko je umrl mož-oče, kateri je prejemal pokojnino po sinu, ki je padel v vojni, čakati dolgo časa, predno je bila izplačana pokojnina na njihov naslov.

Sedaj pa morajo zakladna nadzorništva materam-vdovam začasno izplačevati isto pokojnino, katero je prejemal mož, dokler se materam-vdovam ne prizna definitivna pokojnina. Vendar morajo matere-vdove vložiti takoj po moževi smrti prošnjo za prenos pokojnine na njihovo ime.

Tej prošnji morajo priložiti naslednje dokumente: 1. mrtvaški list moža, ki je prejemal pokojnino; 2. poročni list; 3. krstni list padlega sina; 4. potrdilo o vpisu pokojnine na moževo ime.

Če je bila pokojnina priznana za več sinov, ki so padli v vojni, bo zakladno nadzorništvo nadaljevalo z izplačevanjem pokojnine, ko je ugotovilo, da je prosilka mati vseh teh sinov. Če niso vsi padli sinovi tudi sinovi matere-vdove, sme zakladno nadzorništvo izplačevati še nadalje pokojnino, vendar ne pritičejo materi-vdovi poviški, ki jih določuje čl. 43 pokojninskega zakona št. 1491 (300 lir za drugega sina, 1000 lir za tretjega sina in lir 2000 za vsakega nadaljnega sina).

Kako se izplača pokojnina sirotam?

Ko umrje vdova ali ko se vdova na novo poroči, prejemajo sirote pokojnino na podlagi vdovine knjižice, skupno s poviški, ki jih določuje čl. 29. pokojninskega zakona.

Za povišek ne pride v poštev prva sirota.

Zakoniti zastopniki sirot morajo pa takoj po smrti ali poroki vdovini vložiti prošnjo za prenos pokojnine na sirote.

Če je vdova umrla ali se znova poročila pred 6. majem 1926, se sirotam izplačujejo predujmi. Poleg predujmov lahko plačujejo zakladna nadzorništva sirotam tudi poviške, ki jih določuje čl. 20. novega pokojninskega zakona.

Kaj je novega na deželi?

Vrtojba.

Sv. misijon se je vršil zadnjič v Vrtojbi leta 1898, ponavljanje pa l. 1906. Potem je pretekla strašna zgodovinska doba svetovne vojne, ki je zapustila za seboj nepopravljive materijalne in duševne razvaline. In ko smo materijalno škodo deloma popravili ter skoraj docela vzpostavili cerkev, je bilo neobhodno potrebno misliti na duhovno obnovo. Najpripravnejše sredstvo v dosego tega namena pa se nam je zdel sv. misijon, ki smo ga imeli od 31. 12. 1926 do 9. 1. 1927. Sveti misijon je vodil veleč. superior gosp. dr. A. Zdešar, s katerim sta sodelovala preizkušena misijonarja preč. gg. Klančnik in Zdravljič. Prostorna cerkev, v katero gre čez tri tisoč ljudi, je bila zjutraj, zlasti pa zvečer natlačeno polna, tako, da mnogi niso dobili niti prostora. Misijonarji so razpravljali najtežje resnice sv. vere z največjo poljudnostjo in jasnostjo. Resnice žejna množica pa je s toliko pozornostjo poslušala celo uro trajajoče govore, da se ni niti maknila in se je zavedla še le, ko je bilo treba zapustiti sveti prostor. Koliko tolažbe, koliko sreče je prinesel sv. misijon v prej potrta srca, v koliko dušah je zasijala nebeška pomlad, kjer je prej vladal zimski mraz, koliko otrok je spravil s svojimi starši ter ugladil trnjeva pota med ženo in možem, med nevesto in taščo, med sosedi in raznimi nasprotniki! To so bili res dnevi zveličanja!

Zakramenta sv. pokore so se vdeležili kmalu ne samo domačini, razun nekaj brezpomembnih izjem, ki naj bi pa tudi njim zasijala luč pravega spoznanja, ampak tudi naši vrli okoličani: Biljenci, Štandrežci, Šempeterci in celo oddaljeni Mirenci. Sv. obhajil se je razdelilo črez 3600.

Najlepši dokaz, da so padale besede gg. misijonarjev na rahla in plodovita tla, je bilo skupno sv. obhajilo v nedeljo zjutraj, kjer si videl štiri nepretrgane vrste mladeničev in mož v 22 m dolgi ladji klečati drug poleg drugega in prejemati nebeško hrano. Solza veselja je orosela marsikatero oko! Nekaj veličastnega je bila tudi sklepna procesija, ki jo je vodil prečastiti monsgr. Valentinčič. Misijonski križ, ki so ga lepo ovenčale domača dekleta in nosili krepki domači fantje, je povsod vzbujal pozornost in kolena stoterih so se nehote priklanjala, ko se je prikazal na cerkvenih vratih. Solza za solzo se je utrnila iz razmehčanih src! Procesije se je vdeležilo do 5000 oseb, v pretežni večini mož in mladeničev, ki so se vedno in povsod vzorno obnašali. Procesije so se vdeležile tudi dekliške Marijine družbe z zastavami iz Bilj, Renč in Mirna ter ženska Marijina družba iz Bilj. To je bil pravi zmagovalni pohod verske obnove in poglobitve. Dal Bog, da ne bi vsejanega semena zamoril posvetni duh, ampak, da bi obrodilo stoteren sad za večno zveličanje. Bog blagoslovi delo in delavce z obilnimi vspehi!

Vsem, ki so količkaj pripomogli k tako plodovitemu vspehu sv. misijona v Vrtojbi, bodi na tem mestu izražena iskrena zahvala, ne izvzemši sobratov za izdatno pomoč pri spovedovanju. Zlasti pa presrčna zahvala onim, ki so z molitvijo in drugimi dobrimi deli izprosili od Boga tako obilno žetev! Božje Srce Jezusovo bodi Vaš najboljši plačnik! To Vam iz dna srca želi *vrtojbenski vikar.*

Štanjel na Krasu.

Pevsko in bralno društvo »Štanjel« priredi v nedeljo dne 16. t. m. ob 3. uri popoldne javno veselico. Na sporedu so naslednje točke: 1. »Nazaj v planinski raj«, meš. zbor; 2. »Moja pomlad«, poje mladinsko društvo Kobdilj; 3. »Kmet Herod«, burka v 2. dej., igrajo Kobjeglavci; 4. »Čarodejna brivnica«, veseloigra v 1. dej.; 5. »Zamorec«, šaloigra v 1. dej., mladinsko društvo Kobdilj; 6. »Pred sodnikom«, šaljiv prizor. Po veselici prosta zabava. Med odmori igra godba na pihala. Ker je to naša prva letošnja prireditev, pridite v obilnem številu. Odbor.

Bukovski Vrh.

Ko sem o praznikih obiskal Vrhovce in jim želel srečno novo leto, mislite, da sem tam videl srečne in zadovoljne obraze. Nasprotno! Videl sem žalostne žene in matere, ki so tožile o svojih možeh in sinovih. Ena je tožila, da je njen mož zaigral že več sto lir to zimo, druga mi je bridko pravila, da njen sin igra in pije, za hrano in druge potrebe pa ni cvenka. In še druge pritožbe sem čul. »Čudno,« sem rekel, »kje igrajo in pijejo, saj tukaj ni gostilen,« »Morda več ko pri vas,« mi je odvrnila neka žena. »Kje so pa tisti fantje, ki so ravno tu pri vas začeli gojiti treznost in varčevanje,« sem poizvedoval. »Tisti fantje so zavedni in pametni, nočejo pa sovraštva in prepirov, zato učijo s svojimi zgledi, ne z besedami; zgledi pa se, žal, ne primejo tako hitro,« tako mi je odgovorila. Pozivam zato vse lahkomiselne tem potom, naj nehajo s kartami in litri, dokler je še čas.

Obiskovalec.

Komen.

(Komenske novice.) Kakor povsod, se tudi mi Kraševci trudimo in borimo za vsakdanji kruh. Čeravno nas ni preteklo leto tako strašno udarilo kot naše hribovce in Vipavce, vendar je terana malo in ajde pogrešamo. Drugo pa je šlo še za silo. Za praznike smo imeli ne-

kaj snega, burja pa nam je vedno brila. Godijo se tudi pri nas prave prekucije: danes proda eden hišo, jutri jo drugi kupi itd. Tudi naš prejšnji župan Žigon je vse prodal, prodal pa je tudi svojo slavo in častihlepnost, kajti pod novim podeštatom vedno nekaj čistijo na občinskem uradu. Bodočnost nam bo še bolj pokazala. Našega novega podeštata poznamo že delj časa, ker je bil že pri stavbeni zadrugi »Čerg« v službi. Ne moremo še sodbe napraviti o njem. Le to mu povemo, da naj ne posluša preveč raznih poljskih čuvajev posebno takih, kot je Svečniški. Gosp. podeštatu svetujemo, naj posluša pametne in vestne ljudi. — Sliši se večkrat o napadih in tatvinah. Za praznike smo nekaj časa ostali brez električne luči, ker je bil ukraden usnjeni pas. Tudi neki ženski je zmanjkalo par sto lir in je že bilo v zaporih nekaj osumljencev, ali žena je med obleko dobila zopet svoj denar. Neka ženska iz Škrbine je tudi pred kratkim bila napadena ko se je vračala iz Nabrežine. Vzet ji je bil ves denar. Nekaj tudi nas teži: od vseh strani čitamo, kako se vedno novi naročniki »Goriške Straže« zbirajo. Zato bi želeli, da se tudi mi Kraševci več naročimo na naše gospodarsko in politično glasilo, posebno, ko se še sedaj v Komnu ne prodaja. Ne vemo kako je moglo koga tako boleti, da se je naš list v Komnu ustavil. Vsako nedeljo poprašujejo po »Gor. St.« Pa, prijatelji, naročimo si jo pa več nas skupaj!

Zvonovi v Svetem so vsi trije ubiti in sedaj kličejo na nove stroške. Dve leti so ležali v cerkvi in še sedaj niso za rabo. Ne vemo, kako slab povojni material je v njih, da tako kmalu popokajo. Tako torej vidiš draga »Straža«, da je tudi pri nas vedno kaj novega. Samo preleni smo, da bi Ti kaj poročali.

Več občinarjev.

Sv. Mihael.

Dolgo je že, odkar ni bilo v javnosti iz naše vasi nobenih poročil. Vzrok naši molčečnosti bode za enkrat gotovo naša potrpežljivost; ker ako bi se godile drugod slične nerednosti, ne verjamemo, da bi ljudje toliko časa molčali. Za danes ne bomo govorili o krizi in davkih, ki tarejo ubogega kmeta, ampak se omejimo na najbolj potrebno. Namreč nekoliko o tukajšnjem pismonoši. Ob nastopu njegove službe nas je še kolikortoliko zadovoljeval, toda sčasoma je začel nekoliko posnemati svojega prednika. Zadnji čas pa vlada popoln nered z raznašanjem pošte. Naj navedemo samo par slučajev. »Straža« priroma v naše hiše včasih tudi pet dni po izidu. Ali je to kakšen red? Enako je z »Novicami«. Tudi pismo dano na pošto v Šempasu gre včasih tako hitro, da je dobimo v teku sedmih dni. Več prizadetih.

Breznica.

Skoro ne vemo, čigavi smo tu ob severni meji kraljevine; še vedno smo brez prave zveze do Ledin in do Idrije Govorili in pisali so že, da bo država popravila ceste, ki jih je razdelo septembersko deževje. Smo prav radovedni kdaj bomo tako srečni. — V letu 1927 je poskočilo število naročnikov Goriške Straže« v naši vasi od 2 na 12. »Stražo« imamo po vseh hišah razen pri Neži in v mežniji, kjer ni nobenega moškega. Zdaj pa samo čakamo, da bo »Straža« res poučna in zanimiva, naša svetovalka, naša vodnica v gospodarskem in kulturnem življenju.

Vrsnik.

Zgodi se časih kaj zanimivega tudi pri nas, pa ni ga, da bi prijel za pero. 19. decembra 1926. je umrla na Dolenjem Vrsniku Marjana Podobnik, rojena Kavčič. Ker je bila podporna članica gasilnega društva v Ledinah, se je tudi društvo vdeležilo pogreba. Moški zbor ji je zapel na Razpotju, v cerkvi in ob grobu lepe žalostinke. N. p. v m.! Sorodnikom naše sožalje. — Še precej huda zima se je oglasila prav za božične praznike, ki so bili pa vendar lepi. Imeli smo ob 8. uri doma sv. mašo, pa ne brez petja kakor lani. Tudi sneg in mraz nista ostrašila ledinskih pevcev, ki so prišli na Vrsnik in povečali slavnost svetega dneva s prisrčno sveto pesmijo.

Medvedje brdo.

Dovolite mi g. urednik, da napišem par vrstic iz življenja našega »Prostovoljnega gasilnega društva«, ki obstoji že iz leta 1906. Pred nekoliko leti je bilo društvo še v dobrem gospodarskem stanju, zdaj pa, kolikor je meni znano, ni več sloge v društvu. Ker je to društvo za nas potrebno in zelo koristno, saj imamo strehe večinoma krite s slamo, pozivljam vse člane, da pozabijo na morebitne spore in v sporazumnem sodelovanju dajo društvu ono disciplinirano podlago, ki je za prospeh društvenega življenja neobhodno potrebna. Na pomoč!

Lokavec pri Ajdovščini.

Tu je umrl po mučni bolezni star 52 let posestnik in gostilničar Anton Kompara. Bil je ugleden in spoštovan mož ter odločen, zaveden Slovenec. Pokoj njegovi duši, preostale naj tolaži dobri Bog!

Valuta.

Dne 12. januarja si dobil :

za 100 franc. frankov	93 —	do	94. —	Lir
za 100 belg. frankov	325.—	do	335.—	Lir
za 100 švic. frankov	455.—	do	465.—	Lir
za 100 češ.-slov. kron	69 50	do	70 50	Lir
za 100 dinarjev	41.75	do	42 75	Lir
za 1 šterling	107.75	do	108.75	Lir
za 1 dolar	23 50	do	23 75	Lir
Novci po 20 frankov	82.—	do	87.—	Lir
za 100 avst. kron	0.0330	do	0.0345	Lir

Darovi.

V počastitev spomina pokojnega Antona Kompara iz Lokavca daruje družina Kertel 25 lir za Slov. sirotišče in 25 lir za Alojzijevišče.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Potrti od nedopovedljive žalosti naznanjamo, da je Bogu dopadlo odpoklicati iz te solzne doline v lepše življenje našo ljubljeno mamo

MARIJO ŽBOGAR roj. HVALA

v 62. letu njene starosti.

Obenem se prisrčno zahvaljujemo vsem, ki so nas tolažili v dnevih težke izgube.

Posebno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, pevskemu zboru za žalostinke kakor tudi vsem tistim, ki so spremljali našo predrago mamo na njeni zadnji poti.

V Kanalskem Lomu, 6. 1. 1927.

Žalujoči ostali.

AKO ŠE NISI POKUSIL

testenin in PEKATET, kupi jih. Zanesljivo prave so le v pol in 1 kg zavojih z gornjo znamko. So izvrstna, nedosežna jed.

Prodam nov, lahek voz z »lojtercami«, za težo 1200 kg. Naslov pove uprava.

Učenec, poštenih staršev, ki ima veselje do trgovine se sprejme takoj. Oskrba v hiši. Naslov pove uprava »Goriške Straže«.

Na prodaj je amerikanski harmonij »Packart« z 18 registri v najboljšem stanju. Pogoji ugodni radi selitve. Naslov pri upravi.

Posestvo odda takoj v najem Amalija Birsa v Brjah, Furlani št. 142, p. Rifemberg. Natančna pojasnila istotam.

Gospod na deželi odda v najem posestvo obstoječe iz gospodarskega poslopja in obdelane zemlje. — Cena na licu mesta po dogovoru. Naslov pove uprava lista.

Lloyd Sabaudo.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 11. 2. 1927.
»Conte Biancamano« 1. 3. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Giovanna« 29. 1. 1927.
»Principe Udine« 10. 2. 1927.
»Conte Verde« 17. 2. 1927.
»Principessa Maria« 2. 3. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Re d' Italia« 25. 2. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica.
Via Contavalle št. 4

Odšel je od doma neznano kam dne 3. t. m. 15-letni Stanislav Likar iz Dola pri Ajdovščini št. 71. Oblečen je v modre hlače, jopič sivkaste barve (križast), rujav klobuk. Kdor bi zanj zvedel je naprošen, da naznani bratu Francetu Likarju, Otlica št. 54., Ajdovščina. — Stroški se mu vrnejo.

Na prodaj je posestvo v Ročah, obstoječe iz treh gospodarskih poslopji; redi se lahko od pet do šest glav živine. Natančna pojasnila daje lastnik Vincencij Kuštrin, Roče št. 71, p. Slappe d. Idria.

NAŠA VINA, dobra, po nizkih cenah, tudi v manjših količinah; marsalo, vermut, grenčice, žganje, vinski jesih itd. prodaja trgovina v ulici Ascoli št. 31 (na vogalu trga Korenj, de Amicis).

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija Dr. A. DE FIORI

V GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14

SPREJEMA OD 9 - IZ IN 2 - 4

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Laboratorij otvorjen že leta 1918. Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9.—12.

Dr. Fran Gaberšček odvetnik v Gorici

naznanja,

da se je **preselil** iz hiše št. 28 Corso Verdi v hišo Centralne posojilnice št. 32 v isti ulici.

Krtove kože

kupuje

W. Windspach

Gorica - Via Carducci 6

Na željo daja pojasnila in posojuje pasti.

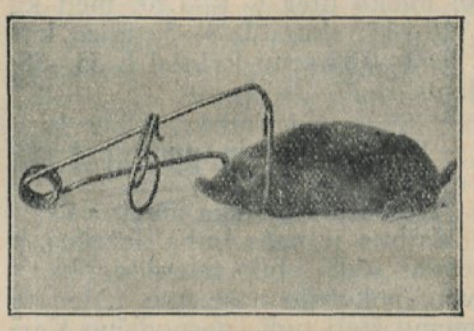

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, krtov, veveric, jazbecev itd. itd.

Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje

Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH

GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50 Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica **Din. 50,000.000** **Centrala LJUBLJANA** Rezerve **Din. 10,000.000**

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — **Agencije:** Logatec.

Vloge na knjižice po 4 %.
Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).
Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.
Nakazila v tu- in inozemstvo.
Borzni in ostali bančni posli.